

DON
KICHOTE

mania don kichota jest cechą wszystkich reformatorów niezrozumianych przez współczesność, ludzi cnotliwych i mądrych, których społeczeństwo uważa za obłąkanych. bohaterstwo alonso quijano alias don kichota z manchy tkwi w tym, że wbrew zastanej rzeczywistości i wbrew odnoszonym porażkom, ma on odwagę być sobą. dlatego don kichot to postać streszczająca wiele z naszych pozytywnych marzeń o nas samych, o świecie i człowieku. przedstawiamy państwu „don kichota” w czasach, gdy marzenia i dążenia wydają się być szczególnie potrzebne.

„rzeczy mają niejako dwa oblicza. jedno z nich to „sens” rzeczy, ich znaczenie, to, czym są, kiedy poddajemy je interpretacji. drugie zaś to „materialność” rzeczy, ich pozytywna substancja, coś, co je konstytuuje poza i ponad wszelką interpretacją.(...)wiatraki posiadają pewien sens: „sens” tych wiatraków stanowią olbrzymy. prawda, że don kichot nie jest przy zdrowych zmysłach. problem jednak pozostanie problemem, nawet jeśli zrobimy z niego wariata. to, co u niego jest anormalne, było i pozostanie normalne dla innych ludzi. choćby te olbrzymy nie były olbrzymami, no dobrze... a co zrobić z innymi, to znaczy z olbrzymami w ogóle? skąd człowiek wziął olbrzymów? bo przecież w rzeczywistości nigdy nie istniały i nie istnieją.”

|| José Ortega y Gasset, Medytacje o *Don Kichocie* ||

„bohater tego dzieła jest szaleńcem, ale szaleńcem szlachetnym. czy to umniejsza jego szlachetności? nie – raczej czyni świat, który tę szaleńczą szlachetność otacza mniej podłym, mniej złym, a bardziej zabawnym. bohater uświadamia sobie pod koniec życia, że był szaleńcem, lecz uświadomiwszy sobie to – umiera. czemu? czyżby prawda życia była w takim urojonym celu, do którego nie można dojść, choć trzeba do niego dążyć? a może prawda jest nie w celu, ale w dążeniu samym? może więc prawdą don kichota jest to dążenie, napędzane szaleństwem jako formą woli, która zmusza bohatera do sprzeciwiania się porządkowi świata w imię swoich urojeń? (...) to wielkie zwycięstwo cervantesa (...). przy pomocy jednego obłąkańca i jednego półgłówka – cervantes usprawiedliwił człowieka – z jego małości i jego zła, z jego szaleństwa i jego głupoty.”

|| Maciej Szybist, *Ośmieszyc – znaczy wybaczyć* ||

„nasz spektakl odwołuje się do tradycji czytania książki dziejów szlachcica z manchy jako „komedii ludzkiej”, ukazującej zmagania człowieka w walce o prawo do wolności, nieskrępowanej normami umiaru i zdrowego rozsądku. chcemy zaakcentować rolę wyobraźni jako narzędzia poznania sensów ukrytych pod powierzchnią rzeczywistości.”

|| Bogdan Ciosek – reżyser spektaklu ||

DON KICHOTE

przekład

Anna Ludwika Czerny
i Zygmunt Czerny

Miguel de Cervantes SAavedra

Reżyseria i adaptacja: Bogdan Ciosek

scenografia: Jacek Zagajewski

Muzyka: Paweł Moszumanski

Franciszek Muła don kichote

Włodzimierz Jasiński sancho pansa

Małgorzata Hachłowska gospodyni, maritornes, dama,
teresa, wieśniaczka I

Diana Jędrzejewska siostrzenica, córka, jędek,
dama, wieśniaczka III

Krzysztof Grygier proboszcz, oberżysta, gospodarz, kupiec II, osioł,
zakonnik I, grabarz, wieśniaczka II, pokutnik

Michał Snarski / Rafał Szumski bakalarz, rosynant, mulnik, kupiec I, wieśniak,
zakonnik II, biskajczyk, mistrz piotr, parobek

PREMIERA: 12 GRUDNIA 2009

kierownik techniczny: Edward Fic

dekoracje, kostiumy, maski i lalki wykonano w pracowniach teatru
pod kierunkiem Haliny Dobrowolskiej i Krzysztofa Rzepeckiego.

licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAIKS.

Skąd człowiek
wziął OLBRZYMÓW?

teATR
Lalki, MASKi i AKTORA
GROTESKA

ul. skarbowa 2, 31-121 kraków

centrala: tel. 012 633 48 22, 012 631 81 80

rezerwacja: tel. 012 633 37 62, tel.+fax 012 632 92 00

e-mail: groteska@groteska.pl / www.groteska.pl

Instytut Teatralny

Mecenas Teatru:

Partnerzy:

Patroni medialni:

